Karikatür

ZİYAFET SONUNDA :
SOĞUKLUK!
AVUSTURYA MESELESİ
POLONYA MESELESİ
TRİYESTE MESELESİ

— Zehra, tebdilhava için sayfiyeye gitmiş!
— Evet, şehirdeki havailiğini tebdil için!..

ANKARAYA MEKTUP

İçinde garip ve isyankâr felsefe sakir hikâyeleri Bektaşilere, gülünç tarafından hikmetli fıkraları Nasreddın hocaya atfettiğimiz gibi bütün iktisat ve tasarruftan bahseden espirileri de Musevilere isnat etmek modadır.

İşte yine Musevilere atfedilen bir hikâye de şu. Güya Yahudi:

— Karımın ve bahçenin güzelini, demiş, komşuda seyretmeli...

Söyliyen kim olursa olsun, fikra hoş. Mübareklerin ikisi de çok masraf, çok emek ister ve ikisi de belâlıdır...

Bu sözü şunun için naklettim ki, şimdi yiyecekten başka her şeyi komşuda görmek daha hoş. Vakıa komşu komşunun onduğunu istemez ama, bu da zaten onmak değil. Meselâ komşu yeni elbise giymiş. Ona güle güle yerine geçmiş olsun, demek daha doğru olur. Düşünün bir kere bugün kaça çıkar ve ne kadar dayanır.

Şimdi ne alsanız almamış gibisiniz. Meselâ bir çorap alıyorsunuz ömrü üç gündür. Hele kadın çorabı ise üç saattir. Mübarekler rüzgâr esse yırtılıyor. Faraza bir kravat alıyorsunuz. Bir hafta sonra ipe dönüyor. Yeni aldığınız şapkanın eski şapkanızdan daha kötü olduğunu on beş gün sonra, dün ayağınıza geçirdiğiniz kunduranın manda köselesi olduğunu da ilk yağmurda idrak buyuruyorsunuz ama, iş de işten geçmiş oluyor.

İnanır mısınız, bana yiyecekler bile erzats gibi geliyor. Meselâ Şamfıstığını, fındığı ve Arap fıstığını alıp bir tecrübe ediniz; katiyen eski tazeliği ve lezzeti bulamıyacaksınız.

Bir kısmımız evirtip giyiyor, çevirtip giyiyor. Vakıa insan aynı şeyi senelerce giymekten bıkar, ama ne yapsın? Yenisi yapılmıyor, yapılsa da iyi olmuyor ki... Baksanız a dans havaları bile eskidi. Hâlâ 1939 mallarını kullanıyoruz. Danslar da hep eski model. Vakıa dünya bir oyun yeri oldu. Fakat oynanan faciadır. Herkes kumda oynarken dansı düşünmeğe vakit mi buluyor?..

Töbeler olsun; zaten Cenabıhak kullarını daima güldürmemek istiyor galiba. Sulh oluyor diye bir taraftan sevinirken arkasından bin bir dedikodu. Hükûmetimiz yine halka yiyecek veriyor, derken arkasından yine dalavereler. Öyle ya, zeytinyağı yok diye meselâ bakla ucuzluyor. Tam halka zeytinyağı dağıtıldığı sıralarda da bu kabil sebzelerin fiyatı fırlıyor.

Hey yarabbi! Canlıları yaratır birbirine düşürürsün, cansızları da böyle oyuncak edersin; töbe töbe vardır elbet bir sebebi...

Bilmem Ankaranın da hali böyle midir? İstanbulda işte böyle. Fakat bu kadarcıkla kurtulduğumuza bin şükür. Harpten memleketleri de, kendileri de harap olan insanların açlığını ve çıplaklığını düşündükçe bizimki hiç mesabesindedir. Biz çektikse içimizdeki şeytanlardan geçtik. Bizim için gelen cennet günleri onlar için cehennem günleridir. Böyle kazanılmış paralar kimlere hayretti ki...

Zaparta

★

LÂMELİF

— Asaf Hâlet Çelebinin yeni bir şiir kitabı çıktı. Gördün mü?

— Hayır!. Adı ne?

— Lâmelif.

— Şu yeni şairler ne garip adamlar yahu!. Kitabına bir eski harfin adını veriyor. Hem de eski harflerin en çarpık çurpuğunu seçerek!.

— Haksızlık etme... Bu onun için bir ilerlemedir.

— Neden?

Çünkü bundan evvelki kitabının adı (He) idi. Yani bir nida.. Bu kitabında nida harfe geçiyor. Ama eski bir harf.. Hele bir kaç sene daha bekle.. Elbet günün birinde yeni harflere de başlar ve belki bizim dilimizde bazı şiirler de yazar!.

Dünden HATIRALAR

Üstat Ercüment Ekrem'in kalemi ve değerli ressam Münif Fehim'in fırçası sizi 100 sene evvelki âleme götürecektir. Bu nefis albümden edinmeniz kütüphaneleriniz için bir kazançtır

125 kuruş

TEDİGÜN NEŞRİYATI

KAYIP ARANIYOR

Pazar günü kalabalık bir vapurda - sanki kalabalık olmıyan varmış gibi - bir bayan acı acı haykırdı:

— Eyvah, çocuğumu kaybettim. Denize düşmüş olacak!

Yolcular biribirine geçti. Aradılar, taradılar, bir dakikada çocuğu buldular, annesine götürdüler.. Annesi baygın bir halde yere serilmiş, yatıyordu. Yolcunun biri kadının kulağına eğildi:

— Bayan, kendine gel... Yoksa sen çocuğunu değil, çocuğun seni kaybetmiş olacak!

BABASINA ÇEKMİŞ

Genç kız, delikanlıyı çok seviyordu. Fakat delikanlı hiç oralı değildi. Kız yılıştıkça o ciddileşiyor, kız sokuldukça delikanlı kaçıyordu.

Kız bir gün, belki de lâf olsun diye:

— Annem gençliğinde o kadar güzelmiş ki, babam bir görüşte âşık olmuş.

Delikanlı bu söz üzerine hemen atıldı:

— Şimdi anlaşıldı... Siz de hem güzellikte, hem de sevgide babanıza çekmiş olacaksınız.

BUHRAN BİTMİŞ

İki taksi şoförü konuşuyor:

— Buhran bitmiş diyorlar ama, bizim müşterisizlikten ağzımızı bıçak açmıyor.

— Buhranın bittiğine senin, benim müşterisiz kalmamızdan daha iyi isbat olur mu?

— Anlamadım!

— Öyle ya, gözünün önünde dizi dizi geçen hususi otomobilleri görmüyor musun?

HER AYIN ORTASINDA MUNTAZAMAN ALINIZ. KÜTÜPHANENİZİN EN ZENGİN BİR ESERİ OLACAKTIR.

BU HARBİN KARİKATÜR ALBÜMÜ : No. 2

Gazetemizin değerli karikatüristi Ramiz Gökçenin siyasi karikatürler albümünün ikincisi çıktı. Birincisi çıkar çıkmaz büyük bir rağbet görerek kısa bir zamanda bitmişti. Az basılmak mecburiyetinde bulunan ikinci sayısını almak için acele ediniz. Nefis, dört renkli bir kapak içinde iyi yüze yakın pek güzel karikatürlerle süslü olan bu albüm Cihan Savaşının en veciz bir sanat eseri olarak kütüphanenize bir kazanç olacaktır.

No. 491, CİLT: 19, SENE: 10 FİYATI 15 KURUŞTUR 24 MAYIS 1945

Karikatür

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ MİZAH MECMUASIDIR

Dünya — Sözde harp bitti... Halbuki hafiflik yerine başımda müthiş bir ağırlık hissediyorum!..

Kara borsacının çırağı — Hey gidi hey.. Eskiden zeytinyağı üste çıkardı, şimdi alta iniyor!

HAFTADAN HAFTAYA

Hayat Sahasına Göçler

Mayıs dar ve karanlık şehirlerden açık kırlara, deniz kenarları ve dağ başlarına doğru göç mevsimidir. Hayat pahalılığından hepimiz şikâyetçiyiz. Evine elinde bir gaz şişesi zeytinyağı ile dönene nerede ise bir zaferden dönen kumandana yapılan ululama törenleri yapılacak. Fakat buna rağmen mahallemizdeki en umulmaz evlerin kapılarına zaman zaman göç arabaları yanaşıyor; yatak denkleri, çanak çömlek sepetleri yükletiliyor.

Bir mevsimlik kira ücretinin ev tapularındaki satın alma ücretlerine hemen hemen yanaştığı bir zamanda bu parayı nereden buluyorlar? Daha doğrusu bu paraların çıktığı maden nerededir?

Bununla beraber ben daha ziyade 1945 Mayısında akın halinde başlamış olan asıl büyük göçleri düşünüyorum. O göçler kigidilen yerler için kira ücreti, yük taşıma masrafı düşünmeğe hacet yoktur. Kendini bu sayfiyelerin bitip tükenmez kırlarında bulmak için bir dakika müddetle dişini sıkıp gözünü kapamak lâzımdır. Yani Nazi ve Faşist liderlerinin birer birer göç etmeğe başladıkları hayat sahası.

* * *

Bunların en büyükleri, her zaman ve her yerde olduğu gibi, bütün maiyetlerinden evvel davranmışlardır. Führer ile Duçenin karşılaştıklarını tasavvur ediyorum. Mussolinin kolunda genç sevgilisi vardır. Hitlerin daktilosunun son günlerde yaptığı ifşaata göre Führer de yalnız değildir.; onun da yanında genç ve güzel bir kadın vardır. Hayat sahasına böyle genç ve güzel arkadaşlarla beraber gitmek ne güzel fikir.

Çelik Mihver şefleri kadınları biribirlerine takdim ettikten sonra konuşmağa başlıyorlar:

— Duçe dostum. Sen teşrifat kaidelerine riayet etmedin. Benden evvel bu kapıdan girdin.

— Kabahat benim değil Führer. Asla böyle bir niyetim yoktu. Bir gece sevgilimle bir küçük evde oturuyorduk. Yanımıza kırtipil bir oğlan girdi;

— Sokağa buyurun, dedi.

Arkasından: "Yüzlerinizi bir parçacık şu duvara dönün„ diye ilâve etti.

— Saklambaç mı oynıyacağız oğlum? demeyi akıl edemedim. derken efendim bir tekmede kendimi burada buldum. Onun için şayet bir hürmetsizlik etmişsem...

— Estağfurullah.. Maksat şaka...

— Muhterem Führer... Siz bedduaya inanır mısınız?

— Hayır artık inanmıyorum Duçe..... Ona inansaydım şimdi Çörçil de bizimle beraber olurdu..

— Evet, fakat yine de inanmak lâzım. Çünkü beni bu hale getiren bir bedduadır. Fransanın 1940 da o zamanki Başvekili Reyno ağzı ile yaptığı bir beddua.... Reyno silâh kullanamadığını görünce işi kocakarı gibi bedduaya dökmüş: "İlâhi Mussolini! Sen bizi yaralı zamanımızda arkamızdan vurdun. Dilerim Allahtan seni de arkandan vursunlar; mutfak paçavrası gibi ayak altında sürüm sürüm sürüsünler.„

— Yok yok... Bunda beddua tesiri aramamak lâzımdır. Sen tam ordularına yaraşacak ölümle ölmüş bir kahramansın. Yani arkandan vurularak... Arkadan vurmak ve arkadan vurulmak senin hususiyetin burada idi.

— Peki, siz hangi yoldan, ne zaman geldiniz Führerim?

— Ben mi? Anlatayım.. Berlinin tamamile sarıldığı günlerde idi. Bir gün..

Bu esnada, derhal kısa boylu kuru vücutlu bir adam belirir:

— Führerim, yavaş konuşunuz. Yahut ihtiyaten hiç birşey söylemeyin. Aramızda Entellicens Servise mensup şüpheli kimseler var. Müttefiklere bir haber uçururlar; sizin seyahat yolunuzun bilinmemesinde Naziliğin menfaati var.

Mussolini gülümseyerek:

— Vay sevgili Doktor Göbels.. Siz de burada ha?

— Muhterem Duçe.. Ben hazırlık yapmak için Führerimden evvel geldim... Çoluk çocuğu da beraber taşıdığım için göç biraz zahmetli oldu ama çok şükür şimdi keyfimiz yerinde...

Führer — Himlerden bir haber var mı?

Göbels — Hayır, fakat yakında onu da aramızda göreceğimize şüphe etmiyorum.

* * *

Göç hazırlıklarını tamamlama-

— Refikanız sağlam maşallah. Aklından zoru olduğuna nasıl hükmediyorsunuz?

— Nasıl etmiyeyim doktor; bir salataya tamam yarım kilo zeytinyağı sarfediyor!..

ğa uğraşanlardan biri de Mareşal Göring'dir. Harbin ilk senesinde Londra bombardımanlarını havadan teftiş etmiş olan Mareşal şimdi bu şehrin misafiridir. Büyüklerden birinin demecinden anlaşıldığına göre onun hayat sahasına yapacağı göç öteki şeflerinki gibi hususî olmıyacak, büyük hazırlıklı resmî bir törenle olacaktır. Öyle görünüyor ki Hava Mareşalı bu seyahatı hava yolu ile ve hava taşıtlarının en eski tarihlisi olan üç tahta silindirli bir motörsüz tayyare ile yapacaktır. Bu törende göğsüne takılacak nişanların cinsi henüz belli değildir.

Yine bu günlerde hayat sahasına göçe hazırlananlardan biri de Norveçli Kisling olmak gerektir. Radyolar ve telgraflar onun bu günlerde bazı delilik alâmetleri gösterdiğini söylüyorlar. Fakat ismile bütün dünya lûgatlarına "Memleketini yabancıya peşkeş çeken bir düşman uşağı,, manasına bir kelime kazandırmış olan büyük adamın bu hali Norveçin artık Norveçliler tarafından idare edildiğini görmekten ileri gelme bir sinir yorgunluğu olsa gerektir. Her halde hayat sahasının temiz hava ve suyu onu da çabukca kendine getirecektir.

Yine hayat sahasına göç etmesi ihtimal içinde görülenlerden biri de Mösyö Piyer Lavaldir. Fakat kendisi göçün kısa yoldan olmasını istememiş, daha evvel İspanyada da bir küçük eğlence seyahatı yapmağı uygun bulmuştur. Fakat bu seyahat kısa sürmüş ve eski Başvekil bir İngiliz zırhlısı ile sevgili Fransasına dönmüştür. Hayat sahasına yapacağı göçte Mareşal Petenin de refakatini istemekte ise de Mareşal ihtiyarlığı sebebile bu yolculuğa takati bulunmadığını söyliyerek mazeret bildirmektedir.

Karikatür

HANGİSİ?

İçinden çıkılmaz bir münakaşaya girişmişlerdi. Mevzu şuydu:

— Bir milyon lirası olan bir adam mı daha mesuttur, yoksa on iki çocuğu olan bir adam mı?

Herkes bir şey söyledi. Türlü türlü fikirler ileri sürüldü. Lâfın arkası gelecek gibi değildi. Nihayet biri çıktı:

— Beni dinleyin!. dedi. On iki çocuğu olan adam daha mesuttur. Çünkü ondan fazlasına sahip olmayı aklından bile geçirmez!.

★

İLMİ BİR İDDİA

Bayan ilmî bir kitap okuyordu. Başını kaldırıp kocasına seslendi:

— Ahmet!

— Buyur!

— Fazla güneş insanın sıhhatini bozduğu gibi fazla mehtap da insanın aklına eksiklik verirmiş. Doğru mu?

— Doğru olmalı karıcığım!.. Hatırlar mısın, ben de sana bir mehtaplı gecede ilânı aşk etmiştim!.

★

BİLİYORMUŞ AMA...

Selim Sırrı Tarcan dostlarından birini ziyarete gitmişti. Ziyaret sebebi de ev sahibinin bir çocuğunun dünyaya gelmiş olmasıydı. Dereden tepeden konuşurlarken bebek bir cayırtıdır koparıdı. Durmak susmak bilmiyor, annesi de hiç oralı olmuyordu.

Tarcan sordu:

— Çocuk ağladığı zaman senin bayan ninni söylemiyor mu? Yoksa ninni söylemesini bilmiyor mu? Bilmiyorsa rahmetli anacığımın bana söylediği ninniyi öğreteyim.

Ev sahibi elile sus işareti yaptı:

— Yavaş konuş! bilmez olur mu? Eskiden hep söylerdi. Üst kattakiler haber gönderdiler. "Bebeğin ağlaması ne güzeldi. Kaç gündür bir acaip ses peyda oldu,, dediler de ninniyi kesti.

Erkek — Dikkat et yavrum, ekseriya birdenbire yükselenlerin başı döner, düşerler!.

— Simitçi oğlum, şöyle düzgünün bir tane ver...
— Düzgün olmazsa boğazından eğri mi gider ki?
— Ayol, yemek için değil bizim kızın nişanlısına yüzük yaptıracağız, ölçü için kuyumcuya götüreceğim!

Kimse Duymasın

VAKİT YOK!

İki genç buluştular. Kız anlatmağa başladı. Güzeldi, şirindi, çıtı pıtı bir şeydi ama fazla konuşkandı. Söyledi, söyledi, söyledi. Delikanlıya ağız açtırmadan tam iki saat konuştu. Sonra bir aralık kendini topladı:

— Niçin susuyorsun Kâmran? dedi. Galiba bana bir şey söyliyecektin?!.

Delikanlı yerinden kalktı. Düğmelerini iliklediği:

— Evet sevgilim!. Sana evlenme teklifinde bulunmağa gelmiştim. Fakat vakit kalmadı. Son vapurun kalkmasına üç dakika var. Artık bir daha gelişimde söylerim. Allahaısmarladık!

✶

VAKİT GEÇİRMEK İÇİN

Tünelin alt başında karşılaştılar:

— Ooo... Nasılsın Zehra?

— Teşekkür ederim. Sen nasılsın Fatmacığım?

— Çok iyiyim... Göreceğim geldi ayol. Hiç uğramıyorsun!

— Asıl sen uğramıyorsun vefasız!. Hep ben mi geleceğim.

— Ay, şuralarda bir yerde biraz otursak da konuşsak.

— Nerede oturalım?

Düşündüler, taşındılar. Mahallebicide otursalar, gören olursa aklına bir şeyler gelebilirdi. Poğaçacıda tok karnına yağ kokusundan rahat edemiyeceklerdi. Pastacı da mahallebici dükkânının bir eşiydi. Düşünüp dururlarken Zehranın aklına geldi:

— Kunduracılardan birine girelim.

— Ben ayakkabı alacak değilim!

— Ben de almıyacağım ama alacakmış gibi bir sürü pabuç giyer çıkarırız, bir yandan da hem dinlenir, hem lâf aratız!.

ÇAMDEVİREN

SAADETE DOĞRU

Kolları sıvayınca Ticaret Vekâleti,
Çok şükür sona erdi yağsızlık sefaleti.

Günde on beş gram yağ nemize yetmez bizim?
Elverir ki bulalım bir damlalık âleti!

Yağ derdi kolaylıkla halledilince böyle
Elbet hakikat olur kumaşın hayaleti.

Birer incir yaprağı kadar tevzi olunup
Önlenir çırıl çıplak dolaşmak sekaleti!

Yoksa, bir şehir halkı, olacağız yakında
Şehir Tiyatrosunun birer fahrî baleti.

San Fransisko şehiri mihrakıdır cihanın,
Nasıl dağıtacaklar, bakalım, adaleti?

Bu adaletten nasıl fayda gelir cihana,
Bilmem, Amerikanın olmazsa kefaleti?..

Yeni şairler için diyeceğim yok amma
Çelebidir, severim, bizim Asaf Haleti.

Çamdeviren, ne yeni, ne eski sanat tanır,
Gözetir her eserde daima asaleti.

Çamdeviren

EVLİLİK NEDİR?

Küçük Leylâ birinci sınıftadır. Yeni yeni gazete okumağa başladı. Okudukları içinde bilmediği, anlamadığı şeyleri sorar, durur.

Geçenlerde annesine sordu:

— Anne! Evlenmek ne demek

Annesi düşündü, küçüğün anlayabileceği şekilde bir evlenme tarifi yaptı:

— Evlenme, bir kadınla bir erkeğin her zaman birbirlerini seveceklerine, birbirlerile hoş geçineceklerine söz vermeleridir!.

Leylâ hayretle bağırdı:

— A... Siz babamla evli değil miydiniz?..

— Haydi söz ver de evlenelim güzelim...
— Bir defa da annemle konuşsanız..
— Konuştum... Sizi tercih ediyorum!..

Müşteri — Eyvah mahvoldum. Üstüm başım yağ oldu...

Garson — Hay ağzını öpeyim bayım.. Sizden başka yemeklerimizin yağlı olduğunu söyliyen çıkmadı!..

İŞİN DOĞRUSU

Şair Necip Fazılın parmağında güzel bir yüzük vardı. Nizamettin Nazif bunu görünce:

— Altun mu? dedi.

— Hayır! Altun değil, altın! Kelimeyi yanlış talâffuz ediyorsun (u) harfile değil (ı) harfile söyliceksin.

— Affedersin sen onu!.. Bu nesnenin adı altundur. İnanmazsan Üsküdardaki Altunizadelere sor!.

— Hayır! Altındır. Türkçeyi bana öğretme!.

Münakaşa uzadı. Nihayet Nizameddin pratik bir çare buldu.

— Şurada bir kuyumcu var. Altunu hepimizden iyi o bilir. Gidip ona soralım!

Gittiler. Nizameddin Nazif, Necip Fazılın parmağındaki yüzüğü alıp kuyumcuya uzattı:

— Monşer, dedi, bu altun mudur, altın mı?

Kuyumcu yüzüğü eline aldı. Evirdi, çevirdi, baktı. Taşa sürttü. Sonra gözlüğünü alnının üstüne kaldırarak gülümsedi:

— Afedersiniz beyzadelerim, Sizi kazıklamışlar. Bu düpedüz teneke!.

YAŞ VE İŞ

Cimdallı şirketine bir bayan daktilo alınacaktı. Sabahtan akşama kadar her boydan, her renkten, her yaştan bayanlar müracaat ediyorlardı. Fakat bay direktör nedense bunlardan hiç birini beğenmiyordu.

Nihayet kırk beş, elli yaşlarında bir bayan geldi. İşe talip olduğunu söyledi. Direktör daha bayanı görür görmez yüzünü ekşitmişti. Sordu:

— Daktilo biliyor musunuz?

— Tabi!..

— İsteno?

— Çok iyi bilirim.

— Yabancı dil?

— Fransızca, ingilizce, almanca, rusça, italyanca bilirim.

Direktör müşkül durumda kalmıştı:

— Bon servisiniz var mı? diye sordu.

— Takdirnamelerim bile var.

— Pek âlâ adresinizi bırakın da biz size neticeyi bildirelim.

Kadıncağız dışarı çıktı. Hususî kâtibe adresini verip gitti. Aradan epeyce zaman geçti. Fakat ne bir haber, ne de bir davet aldı. Gitti, direktörü görmek istedi..

Hususî kâtip:

—Efendim, dedi, daktilo alındı.

— İsteno biliyor mu?

— Hayır!

— Dil?

— Hayır!

— Bon servis falan getirdi mi?

— Hayır!

Kadın şaşırdı:

— Peki niçin onu tercih ettiler?

— Daha genç olduğu için!

— Canım ben biraz yaşlı isem bundan ne çıkar? Mükemmel çalışıyorum. Yirmi yaşındaki gençler benim yaptığım işi yapamaz!.

Kâtip güldü:

— Evet ama siz de yirmi yaşındakilerin yaptığı işi yapamazsınız!..

Çarşambada M. Ç. :

"1. Saçlarım sarı... Siyah olsaydı size bir tutam gönderirdim!

2. Kalın dudakları inceltmek mümkün müdür?,,

CEVAP :

1. Zararı yok, yine gönderin... Güzelse, hatıra diye, saklarız.

2. İnceltmek mümkün değildir, fakat ince göstermek kabildir: İnce sözlerle!

★

Bodrumda N. A. :

"İnsanlar yemek için mi yaşarlar; yaşamak için mi yerler?,,

CEVAP :

Zamanına bakar... Bolluk olunca yemek için yaşarlar; darlık olunca yaşayabilmek için yemek bulmaya çalışırlar!

★

Amasyada A. Y. :

"Bir aydanberi her gece rahmetli babamı rüyada görüyorum... Hikmeti ne olsa gerek?,,

CEVAP :

Gülerek mi görünüyor, ağlayarak mı?. Gülerek görünüyorsa haberler fena: Kavuşacağınıza delâlet eder... Ağlayarak görünüyorse fukaraya sadaka verin!

★

Hadımköyünde A. K. :

"Burada çergi kızları gözlerimize Avrupa artistlerinden daha şirin görünüyorlar... Neden?,,

CEVAP :

Bahar mevsiminde kırlara Avrupa artistlerinden daha fazla yakışırlar da ondan!

★

İzmirde İ. F. :

"Sevgilim çok güzel, fakat bir türlü gülmez... Güldürmek için çare?,,

CEVAP :

Sevgilinize daha çok âşık olmaya bakın... Zira insan ne kadar çok âşık olursa o kadar fazla gülünç olur, ve... Sevgilisini kahkahadan katıltır!

★

Karabükte D. Ç. F. :

"Kırkpınar güreşlerine hazırlanıyorlarmış... Bundan zeytinyağcıların haberi var mı?,,

CEVAP :

Pehlivanların zeytinyağından haberleri var mı diye sorsaydınız daha uygun düşerdi...

★

Karşıyakada H. A. :

"Çok sevdiğim mecmuanızda bana göre bir iş var mı?,,

CEVAP :

Var: Mecmuamızı alıp okumak.

★

Yalvaçta S. A. :

"Yirmi yaşına kadar gülmiyen talih, yirmisinden sonra güler mi?,,

CEVAP :

Güler... Gülmese bile gülmemesine alışırsınız!

Elâzığda A. R. :

"Paramız da, günahımız da çok... Ortak olur musunuz?,,

CEVAP :

İkisi bir yerde ağırlık olur. Paranızı bize devrederseniz günahınızla gül gibi yaşarsınız!

★

Uşakta A. K. :

"Yabancı kelimelerin hem aslını, hem türkçe talâffuzunu beraber yazmayı matbuatımıza teklif edemez misiniz?,,

CEVAP :

Sualinizi yazmakla teklif etmiş olduk... Fakat, türkçe talâffuzu ne ise, yabancıların hepsini nerden bilecekler?

Akıl Hocası

— Şu giden adamın kafasına bak ampul şeklinde...

— Bilirim kendisi ampul istifçisidir.

Hayatta muvaffak olma kütüphanesi

Yazan: ÇALAPALA

Bizim bir Hasan amcamız vardır. yaz, kış göğsü bağrı açık gezer. Palto, şapka kullanmaz. Çiftçilikle geçinir. Hoş sözlü, şen yüzlü bir adamdır. Hele fikirleri pek orijinaldir. Geçenlerde bize gelmişti:

— Ne yapıyorsun bakalım ağa?.

Diye sordu.

— Hikâye yazıyorum! dedim.

— Hâlâ şu zevzeklikten vaz geçmiyecek misin?.

— Hikâyecilik zevzeklik mi Hasan amca?

— Ne sandın ya?.

— Peki ne yazayım?

— Biraz da faydalı şeyler yaz.

— Ne gibi?

— Şimdi herkes çalışmadan zengin olmak, her işte kolayca muvaffak olmak, gül gibi yaşamak istiyor.

— Biliyorum.

— Neyi biliyorsun?

— Herkesin böyle istediğini!.

— Peki, hayatta zengin olmanın, kolaycacık zengin olmanın sırlarını da biliyor musun?

— Ne bileyim onları.

Halime acımış gibi hazin hazin yüzüme baktı. Sonra sırtıma bir tokat vurup:

— Al kalemi kâğıdı, otur şuraya da ben sana söyliyeyim, yaz!.. dedi.

— Ne yazacağız?

— Hayatta muvaffak olmanın yollarını!.

— Böyle ayak üstü kitap yazılır mı Hasan amca?

— Sen adam olmıyacaksın be çocuğum!.. Şimdi öyle uzun uzun, sayfalar dolusu kitap okuyacak kimse kaldı mı?. Zaten okuyan adam elbette bir kaba sap olur. Biz hazırlopçulara üç, beşer satırlık komprime kitaplar yazacağız...

— Ay, kitaplar hap şeklinde mi olacak?

— Hap şeklinde olmıyacak ama, bu dört satırlık kitapları okuyanlar hayatta mutlaka muvaffak olur diye yutturacağız.

Hâlâ elime kalemi almak istemiyordum:

— Bırak şakayı Hasan amca!. Ne böyle kitap olur, ne de böyle kitabı okuyan... Bir kere bizde böyle kitaplardan bir sürü basıldı.

— Satılmadı mı?

— Satılmaz olr mu hiç? Tümen tümen! Fakat onları yazanlar yabancı!.. Malûm ya bizde yabancı hayranlığı fazlacadır... Meselâ Gasson'un eserleri çok okundu!..

Dayanamadı; elime kalemi tutuşturup bağırdı:

— Sen yaz!.. Muharrire de münasip bir isim buluruz. Yazan Hasson dersin!.

— Kim bu Hasson?.

— Hasan!.

— Ha... Şimdi anladım!.

Yavaş yavaş akılım işe yatmağa başlamıştı. Yazmağa hazırlandım. O da sigarasını tüttürerek söylemeğe koyuldu:

— Birinci kitap: Söylevcilikte muvaffak olmanın yolu.

— Niçin önce lâftan başlıyoruz?.

— Zaten her şey lâftan ibarettir... Sen yazmana bak.

— Peki, yazıyorum.

— Konferans vereceğiniz zaman güler yüzle kürsüye çıkınız. İlk sözünüz dinleyicilere iltifat etmek olsun. Konferansın çok kısa süreceğini söyleyiniz. Teferrüata girişmiyeceğinizi ilâve ediniz. Kısaca mevzuu anlatınız. Bahsetmek niyetinde olmadığınız şeyleri dikkatle sayınız. Gayet kısa anlatacağınızı tekrarlayınız. "Kısa dedim de aklıma geldi!,, diye güldürücü bir fıkra anlatınız.

— Ne gibi?

— Canım İsmail Hakkı Baltacıoğluna, yahut Fahreddin Kerim Gökaya ait bir fıkra!.

— Güzel!

— Sonra hemen biraz da mevzuunuzun ehemmiyetinden bahsediniz. Arkasından bir komik fıkra daha.

— Meselâ?

— Canım zeytinyağlı dolma nasıl pişer, yahut Mussolini öbür dünyaya atla mı, yoksa eşekle mi gitti? gibi bir hikâye.

— Sonra?

— Fıkradan sonra bir iki meşhur adamın güzel sözlerinden bir kaç misal getirirsiniz. Vaktin geldiğini söylersiniz. İsterseniz bir hikâye daha anlatırsınız. Güler yüzünüzü daima muhafaza edersiniz. Ama pişmiş kelle gibi de sırıtmazsınız!.

Dinleyicilere biraz iltifat daha savurduktan sonra dört kat olup reverans yapar, kürsüden çekilirsiniz!.

— Konferans ne oldu?

— Bitti!

— Peki söylenecek söz?

— Sen anlamazsın... En muvaffakiyetli konferans böyle olur.

— Garip!

— Sen yaz!. İkinci kitap: Şairlikte muvaffak olmanın yolu.

— Yine lâf!.

— Sen yaz dedim ya!.. Bu işe küçük yaştan başlamalıdır. Okuyup yazmamağa gayret ediniz. Gramer kaidelerini, yahut sizden evvelki şairlerin yazdıklarını okuyup sakın ha, kafanızı karıştırmayınız. Vezin, kafiye mana, mevzu gibi pespayeleşmiş şeylere kulak asmadan içinizden doğanı yazınız. Mümkün olduğu kadar söylenmedik sözler söyleyiniz.

— Biraz misal versen!

— Olur. Yaz. Âşıkım!

— Aman Hasan amca bu yaştan sonra mı?.

— Ben değil canım!. Şiirin başlığı!.

— Ha!...

AŞIKIM!..

Kuştaki dehâya,
Çöp tenekesini deviren kediye,
Asaf Halet Çelebiye,
Orhan Veliye,
Ama fasulye pilâkisini daha çok severim!.

— Bu kitap çok satılacak Hasan, şey, pardon Hasson amca!

— Yaz!.. Üçüncü kitap. Resimde muvaffak olmanın yolu!.

— Bu da mühim!

— Ben zaten hep önemli konuları seçerim!. Orijinal ressam olmak için şimdiye kadar yapılan ve tabiatın mânasız taklidinden ibaret olan sanattan kaçınmalıdır. İyi bir ressam aklına geleni, aklına geldiği yerde, önüne gelen yere çizen adamdır. Bu hakikat bilinmediğinden umumi yerlerde duvarlara ve ağaç kabuklarına çizilen resimler ziyan olup gitmektedir. Bugünün sanatkârı dünyaya yeni bir görüş getiren adamdır.

— Ne gibi?

— İnsanı salyangoza, Venüsü Haliç kayığına, lâleyi İzmarite ve ağacı marula benzeten, kolları göbeğe, gözleri ayak nasırlarına yerleştirebilen, maviyi yeşil, kırmızıyı lâcivert, beyazı kara gören ressam bugünün en büyük ressamıdır.

— Bu da bitti mi?

— Çok bile!. Yaz: Dördüncü kitap.

— Aman şu sanat bahislerini bir yana bırak da zengin olmanın yolunu anlat!.

— Peki, yaz... Çabuk ve kolay zengin olmanın yolu: Dalacaksın! Alacaksın! Çalacaksın!..

— Sonra?

— O kadar!.

— Bu kitap çok kısa oldu!

— Kitap ne kadar kısa olursa eser o kadar büyük olur. Sen aldırma! Sen hele bu kitapları bastıradur, ikinci gelişimde bir kaç cilt daha yazarız!.

— Aman Hasan amca.. Ooof, ben de bir türlü alışamıyorum, Hasson amca bir kitap daha söyle de öyle git... Çok mühim!.

— Nedir o?

— Aşkta muvaffak olmanın yolu!.

Hasson amca kapıdan çıkarken ters ters yüzüme baktı ve paylar gibi cevap verdi:

— Zengin olmanın yolunu öğrettik ya!.

Çalapala

ESKİ MODEL

Bay, her zaman ısmarlama ayakkabı yaptırırdı. Bu sefer de hazır oluversin, dedi. Gitti, Beyoğlu mağazalarından birinden bir çift pabuç aldı. Eve geldi. yeni iskarpinleri giydi. Halının üstünde bir aşağı bir yukarı dolaştı. Bir türlü rahat edemedi. Tekrar kâğıda sarıp dükkâna döndü:

— Bunları geri getirdim! dedi.

— Niçin bayım?

— Beğenmedim... Zaten sizin ısrarınızla almıştım. Bir türlü ısınamadım. Burnu küt, derisi çok kalın, ökçeleri ikişer kilo gelecek. Altları da bir parmak kalınlığında... Ben böyle ayakkabıya alışık değilim!.

— Aman bayım. Bu iskarpinler beğenilmez mi? Bu senenin modeli... Herkes bunları giyiyor.

— Evet ama benim ayaklarım geçen seneki modelde!.

Haftanın Zırvaları

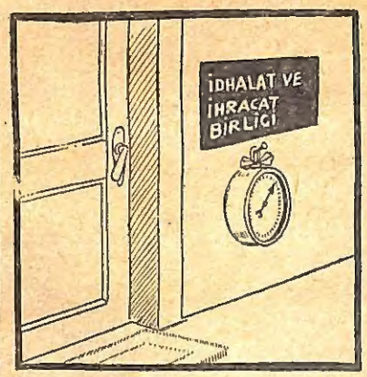

Ankarada bir terzi sarsıntıyı evvelden haber veren bir âlet yapmış.. İlk tecrübe olarak, piyasa durgunluğu karşısında bazı müesseselerin hareket edip etmedikleri muayene edilecektir!.

Yeni bulvarlara ve güzelim Boğaz sahillerine dikilen servilerin halkı şaşırtmaması için üzerlerine tabelâ asılması belediyemizce düşünülüyor!.

Bu haftalar içinde ayağı kayarak vapurdan denize düşenler çoğaldığı için Denizyolları idaresi tarafından vapurlara birer ağ konarak müşterilerin câmı azizleri sigorta edilecektir!.

Çorapların çıkması yüzünden kirleri meydana çıkan baldırı çıplakların temizliğini üstüne alan belediyemiz köşe başlarında gece gündüz akan (inanmayın ha!) birer Terkos çeşmesi yapmağı kararlaştırmıştır!.

ÇÖMLEKOĞLU ve Ailesi

Güldürücü Roman

Yazan: Ercümend Ekrem TALU

— 16 —

Bay Arşak:

— Helbet gelirim; dedi. Tükânım, nah, bundadır.

* * *

O gece, İdris efendinin apartımanında, uzun uzadıya yeni soyadı düşündüler. Meşverete kapıcı da dahildi. Herkes bir isim söylüyordu. Hepsi de iddialı isimler: Üstaslan, Eşiyok, Üstün, Bahtıaçık vesaire. Bunların hepsine de Çopur bir kulp buluyor, reddediyordu.

— Aslan kıyak isimdir, diyordu; velâkin ticarette yakışık almaz. Ya kurt, yahut da tilki olacaksın. Onu da açığa vurmağa gelmez. Eşiyok, işi yok deyi anlaşılır, fenadır. Üstün, eski arap elifbasını hatıra getirir... Pahtıaçık, kıçı açık gibi bir şeydir.. adamı maytaba alırlar. Öyle bir şey bulalım ki oturaklı tüccar adı olsun. Silsilende bir lakap sahabısı yoktur hiç?

İdris efendi birdenbire:

— Ben buldum! dedi. Hiç uzun boylu düşünmeğe lüzum yok.

— Nedir?

— Söylemem.

— A, söyle, biz de bilelim.

— Çömlekoğlu.

— Ne münasebet?

Eski aktar kıs kıs güldü.

— Münasebetini ben bilirim.

— Nedir, Allahaşkına?

— Nafile, zorlamayın, söylemem.

Şaziment hanım, oturduğu köşe minderinden, ileriye doğru atıldı.:

— Ay, vallahi de bildim; billâhi de! Zaten ne vakittir şüpheleniyordum. İçimde bir şey vardı. Tevekkeli değiiiil!..

Hep birden onun üzerine vardılar.

— Biz de öğrenelim. Merak ediyoruz.

İdris efendinin şaşkın bakışları önünde, Şazimend hanım, keskin zekâsile keşfeylemiş olduğu sırrı açığa vurmadı. Çok bilmişliğini, başını sallayarak bir kere daha ifade etmekle kaldı.

"Çömlekoğlu,, soyadını Çopur Osep de beğenmişti. Aslı esası ne olursa olsun, tam bir tüccara yakışır ad olduğunu söyledi ve ertesi günden tezi yok, mahkemeye başvurulup ad değiştirme kararı almak hususunda cümleten ittifak edildi.

* * *

"İdris Çömlekoğlu ve Ortağı - Her türlü komisyon işleri,, firması ticaret odasında tescil edilmiş, yazıhanenin üzerine kocaman bir de tabelâ asılmıştı. Aralarında yaptıkları iş bölümü gereğince, İdris efendi yazıhanede oturuyor, öteye beriye Çopur koşuyordu.

Üniversite kabul imtihanlarına üstüste bir kaç defa girip de muvaffak olamayınca kendine bir geçim vasıtası bulmağa karar veren Hayati adında bir genci kâtip diye almışlar, yine Cazibe hanım adında bir de eski harfleri bilen bir daktilo tutmuşlardı. Bu iki müstahdemin işgal eyledikleri odada, dolapların içinde, yerde, tozlu pencere kenarlarında, kimi kavanoz veya kutulara konmuş, kimi de açıkta, çeşit bakımından birbirine aykırı pamuk, iplik, kalay, tıraş biçağı, vakete, çuvallık kanaviçe, potin bağı, şişe kapsolü nümuneleri sürünüyordu.

Vakit vakit, Çopur, kan ter içinde, piyasadan, beraberinde esrarengiz bir takım adamlarla geliyor, kâtiple daktiloyu dışarı savup onlarla gizli gizli konuşuyor, adı geçen nümunelerden bazılarını gösteriyor, sonra ortağının yanına bile uğramadan o adamlarla birlikte çıkıp gidiyor, ve nihayet akşama doğru İdris efendiye şöyle bir haber getiriyordu:

— Bilirsin? Hacı Kişmiroğlunun ipliklerini on dokuz bir karttan satmışım. O bize on sekizden bırakmış ise yüz yirmi beş kuruş testede avantamız vardır.

Yahut ki:

— Gıcıryan Bedrosun kalaylarına kaparo verip kapatmışım. Kalay piyasası bugünlerde fırlayacak gibi görünoor.. diyordu.

İdris efendi biçaresi ne alınan, ne de satılan malı görüyor, müşteriye gelince onu da ancak tesadüfen tanıyordu.

Çopur, kâtibi karşısına alıyor, hesapları defterlere kendi bildiği gibi geçirtiyor, daktiloya yine kendi takrir ederek yazdırdığı mektupları, ortağına sadece imza için arzediyordu. Ve:

— Şunu imzalayıver. Mordohay biraderlere devrettiğimiz kanaviçaların satış mektubudur...

Tarzında kısaca izahat veriyordu.

Bir defasında, İdris efendi, yine böyle imzasına arzedilen bir faturanın üzerinde durmuş, orada yazılı fiyatları soracağı tutmuştu.

— Seksen kuruştan diyorsun, halbuki burada yüz on kuruştan yazılı sakın bir yanlışlık olmasın?

Çopur, hemen cevap vermişti:

— Onlar bizden mal almoor, fatura aloorlar. Öyle olmasa, bu zamanda bu fiyata kim razı olur?

— Anlamadım.

— Ne var anlamıyacak? Mal, zatinden onların malıdır. Kendi depolarında duroor. Bir hafta evvel yetmişten bize vermişlerdir ki, tekrardan kendilerine devrettiğimizde yüzde on kuruş üzerinden fatura verelim de, onlar da yüzde otuzdan başkasına satabilsinler. Bunu için de bize kiloda on kuruş bırakoorlar. Hepsi bir ton olduğuna göre bu işte yüz papel safi kâr etmiş olooruz.

Ortağının hâlâ hayrette kaldığını sezince de ilâve etmişti:

— Ne o? Ne bakoorsun? Az göründü? Taş attık da kolumuz yorulmuştur? Malı görmedik bilem. Ne nakliye, ne ardiye, ne de avarya ödedik. Havadan para. Daha ne istersin?

Doğrusu şu ki, muhakkak olarak çevirdiği dalaverelere ve ortağına oynadığı kaşkarikolara rağmen Çopur Osep hem kendi kazanıyor, hem de ortağı İdris efendiyi kazandırıyordu.

Aydan aya hesap gördükleri zaman yazıhanenin bütün masrafları çıktıktan sonra, paylaştıkları temettü hiç bir vakit ortalama beşer, altışar yüz liradan aşağı düşmüyordu. Bu miktar git gide artıyordu da. Öyle ki, ticaret hayatına atıldıklarının ikinci yılına girerken, Çopur, ortağına bir tahtada iki bin lira birden verdiği gibi, bidayette İdris efendinin koymuş olduğu sermayenin de kendiliğinden iki misline çıktığını müjdeledi. Yalnız, ortaklık mukavelesinin yeni şartlar dairesinde yenilenmesini istedi.

— Bilirsin ki, diyordu, ben kapital koymuş deilim. Arnımın teriylen çalışarak işi bu kerteye getirmiş isem şindik ben de kapitalist görünmeliyim. Yarın, pat deyi ortaklığı bozduğun gibi ben ortada sipsivri kalmamalıyım. Öyle değildir?

— Canım! ortaklığı ne diye bozayım? Öyle şeyleri hatırına getirme.

— Eey! Ne bilirim ben? Paranın sıfatı tatlıdır derler. Kendi kendine dersin ki: "Madem bu kıdar kazanç oloor, ne için hepsi bana kalmasın? Ne deyi Çopur Osebe yarısını kaptırayım?,, İyisi mi? Kâr nasıl ki yarı beyarı ise, kapitalı da yarı beyarı hisap edelim.

— Olur. Öyle yapalım...

Ve noterde bu esas üzerine yeni bir mukavele yapıldı. İdris efendi, bu yeni şekle göre, kendi ilk koyduğu sermaye ile kaldığının farkına varmamıştı. Bununla beraber memnun olduğu bir vaziyeti devam ettirmek kendisini tatmin ediyordu.

Ayni ezgide bir yıl daha devam ettiler. Fakat birazıcık müdekkik bir göz, Çopurun, İdris efendiyi yavaş yavaş atlatmakta olduğunu, onu atlatarak, müştereken kurulmuş bu ticarethaneyi münhasıran kendi eline geçirmek gayesini güttüğünü kolayca sezebilirdi.

Böyle bir feraseti yine Şazimend hanım gösterdi.

— Arkası var —

AÇIKGÖZLER

Cumartesi günü Salamon oğluyla beraber dua ediyor, Allaha, kendilerine çok para vermesi için yalvarıyordu. Bir aralık oğluna döndü:

— Nisim! Sana kaç keret dua ederken yozlerini kapa diye tenbih ettim?!. Yozu açik dua edilmez. Hâlâ bunu anlayamadin mi?

Küçük Nisim şaşaladı:

— İyi ama baba, sen dua ederken benim yozumun açik olduğunu nasil gordun?

Yavrunun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümesini istersen
FASFOTİN NECATİ
Yedir.
Vitamini bol, kalorisi fazla olan bu kıymetli bebek gıdasını miniminilere mutlaka yediriniz.
TAKLİTLERİNİ ALMAYINIZ.
Bahçekapı : SALİH NECATİ
NECATİ ismine dikkat.

Büyük
KATERİNA
Meşhur Rus imparatoriçesinin fırtınalı ve aşk maceralarile dolu hayatını Hüseyin Cahit Yalçının kaleminden okuyunuz.
Fiyatı 125 kuruştur. Bütün kitapçılarda ve Yedigün bayilerinde bulunur.

EV İlâçları

Yazan : Dr. NURİ ERGENE
Bütün nebatların sağlık üzerine olan tesirlerini resimlerile bu eserde bulacak ve kullanma şekillerini öğreneceksiniz. (Ev Ilâcları) ayni muharririn (Ceb Doktoru) eseri kadar faydalı ve lâzımdır. Hiç kimse bu eserden kendini mahrum edemez. Karton cildli olarak her yerde (125) K.
— YEDİGÜN NEŞRİYATI —

TÜRK ÇOCUĞUNUN ALTIN KITABI

★

Mustafa

ATATÜRKÜN ROMANI

★

Yazan: Rakım Çalapala

50 RESİM • NEFİS BASKI
Yeni Çıktı
HER KİTAPÇIDA 1 LİRA

YEDİGÜN NEŞRİYATI

Sahibi ve U. Neşriyat Müdürü :
SEDAT S.
Basıldığı yer: Yedigün Matbaası

Talât Paşa

Hüseyin Cahit Yalçın
Büyük Sadrazam Talât Paşanın hususî hayatı
YEDİGÜN NEŞRİYATI
1 lira

ESKİ ŞİİR BAHÇELERİ

Değerli Ressam Münif Fehim'in sanatkâr fırçasından doğan bu eser baştan başa renkli tablolarla süslüdür. Senenin en lüks eseri olan bu albümden kütüphanenizi mahrum etmeyiniz.
150 kuruş

YEDİGÜN NEŞRİYATI

Buruşukluklarımı Nasıl Giderdim.

Güzellik Mütehassıslarının ve sözde "Buruşukluklara karşı" müstahzaratın ademi muvaffakiyetinden sonra

EVİNDE YAPILACAK BASİT BİR TEDAVİ KARİKA YARATIYOR.

Akşamları yatmazdan evvel, terkibine genç hayvanların hüceyrelerinden istihraç edilen BİOCEL karıştırılmış bir krem tatbik ediyorum. Bu, tıpkı cildinizin BİOCEL'i gibidir. Sihriâmiz olan bu cevher sayesinde zayıflamış cildiniz beslenecek, tazeleşip gençleşecek. Bu cild gıdası, bütün dünyada tanınmış bir cild mütehassısı tarafından keşf ve hali hazırda pembe renkteki Tokalon kreminin terkibine ithal edilmiştir. Her akşam yatmazdan evvel yegâne cild gıdası olan bu BİOCEL'li kremi kullanınız. Sabahları da beyaz renkteki Tokalon kremini kullanınız. O, cildi besler, açık mesameleri sıklaştırır ve «Makyaj» için mümkün olan en mükemmel bir esas teşkil eder. Bu iki kremin istimalinde müessir neticeler garantilidir. Aksi halde verdiğiniz paranın iki misli iade olunur.

PARASIZ GÜZELLİK KUTUSU
Derununda (beyaz ve pembe) renklerdeki Tokalon kremleri ile muhtelif renklerde Tokalon pudrasının nümunelerini havidir. Ambalaj ve sevk masrafı olarak 20 kuruşluk bir pulu aşağıdaki adrese gönderiniz. Tokalon servisi 23 M. Posta kutusu 622, İstanbul.

KARİKATÜR

İDAREHANESİ
İstanbul, Ankara caddesi, Acımusluk sokağı, No. 7.
Telgraf: stanbul KARİKATÜR
Telefon : 23031.

ABONE ŞARTLARI
Türkiyenin her tarafı için seneliği 750, altı aylığı 375 kuruştur.
Ecnebi memleketler için seneliği 1200, altı aylığı 600 kuruştur.

İdarehaneye gönderilen yazı ve resimler, basılsın basılmasın Geri verilmez.

Karikatür

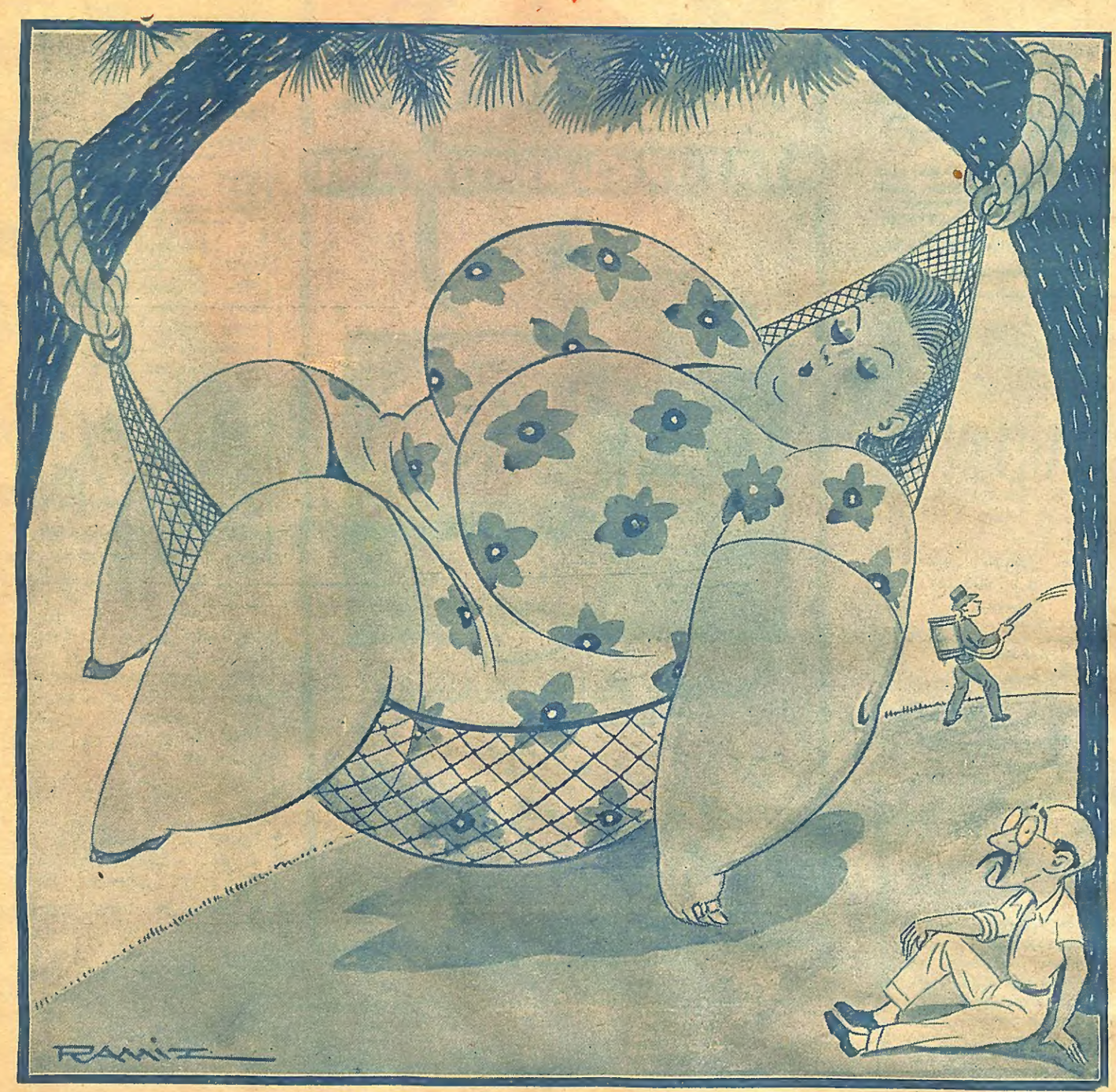

TOMBUL TEYZE ADADA

Tombul teyze — Efendi, tepemde vızıldayıp durma... Sıtma mücadelesi yapıyorlar. Seni de sivrisinek zannedip öldürmeğe kalkacaklar.

T.T. POSTASI

Büyükada: Neriman Çiğdem:

S — Tombul teyze bu sene yazlığa gitti mi, nereye?

C — Daha gitmedi... Kiralık bir hangar bulunursa niyeti Yeşilköye gitmek!

Denizli: Kikirik:

S — Muhterem teyze, kedi ile fare bir arada yaşayabilir mi, yaşayamaz mı?

C — Aslanım, bu telmih bize mi? Tok evin aç kedisi olmazsa yaşayabilirler!

Bodrum: Sabahattin Barut:

S — Tombul teyzenin kızına nişanlanmak istiyorum...

C — Emredersiniz, defterde sıraya isminizi kaydettik!